

δραση εylem

ACTION

ΔΙΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
İKİ TOPRUMLU RADİKAL SOL İŞBİRLİĞİ

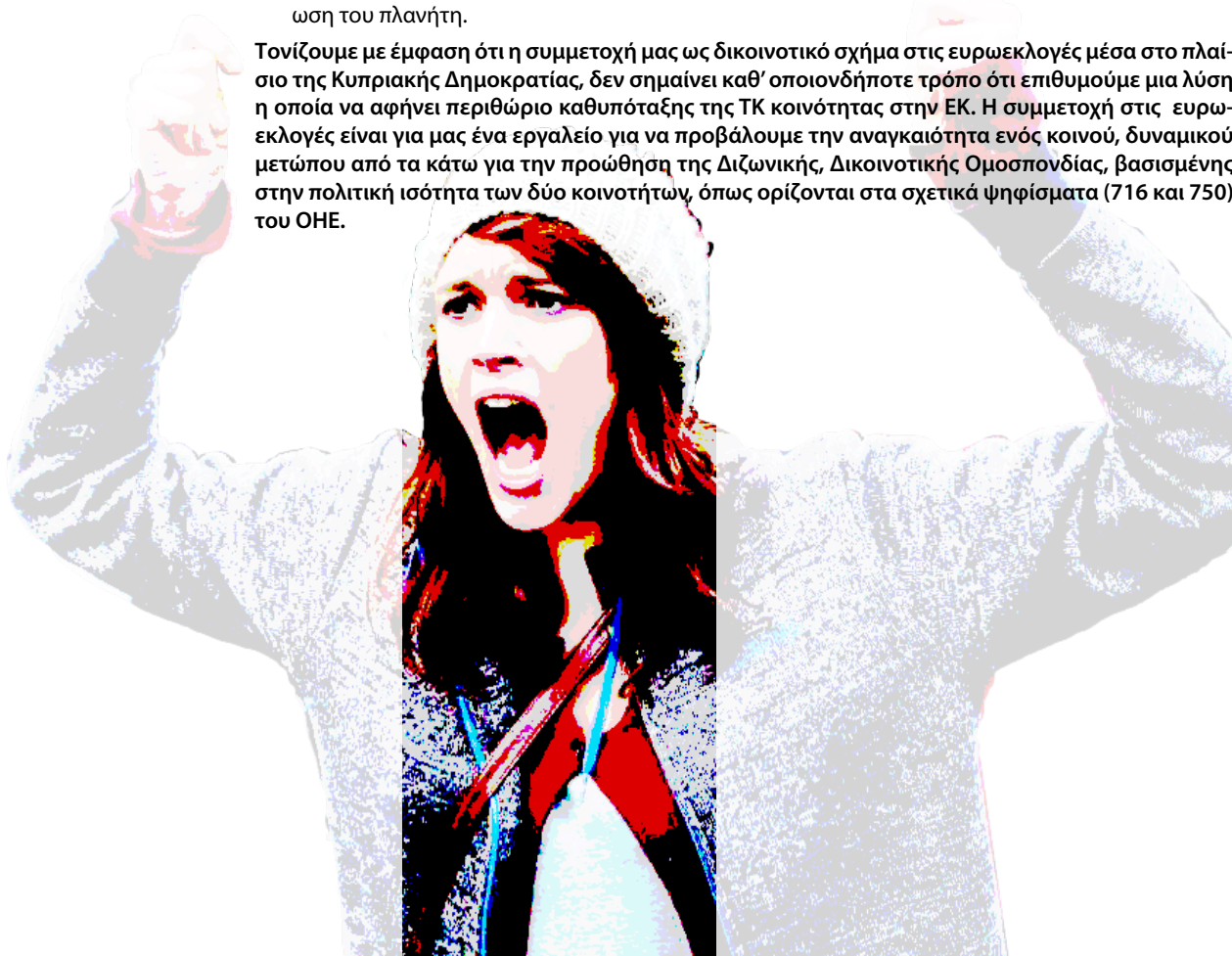
Δ.Ρ.Α.Συ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Η Δ.Ρ.Α.Συ (Δικοινοτική Ριζοσπαστική Αριστερή Συνεργασία) αποτελεί ένα εκλογικό σχηματισμό ανθρώπων που προέρχονται από διάφορους πολιτικούς χώρους οι οποίοι συνδέονται με μια κοινή πολιτική πρόταση που περιλαμβάνει τους εξής κύριους άξονες:

- Επειδή πρόκειται για ευρωεκλογές, είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι η Δ.Ρ.Α.Συ εντάσσει τη δραστηριότητά της στο πλαίσιο των νέων δυναμικών κοινωνικών κινήματων και της Αριστεράς, που γεννιούνται ή αναγεννιούνται ως αναγκαία αντίσταση στο νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό, ο οποίος καταστρέφει το κράτος πρόνοιας και αποδομεί τις κοινωνίες της Ευρώπης. Στόχος μας η συνεισφορά στη δημιουργία ενός δυναμικού, δικοινοτικού κινήματος στον τόπο μας που θα πρέπει να συντονίζεται με τα άλλα κινήματα της περιοχής, και καταρχήν εκείνα της Νότιας Ευρώπης.
- Στο Κυπριακό φιλοδοξούμε να οικοδομήσουμε μια νέα δικοινοτική δυναμική με τη συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών. Οι πολιτικές ελίτ των δύο κοινοτήτων του νησιού μας εδώ και δεκαετίες αποδεικνύονται ανίκανες να λύσουν το κυπριακό, ενώ αντίθετα μεγάλο μέρος τους εργάζεται για να βαθύνει τις διαχωριστικές συνειδήσεις. Η Δ.Ρ.Α.Συ προτείνει τη δημιουργία ενός δικοινοτικού κινήματος δράσης το οποίο θα επιδιώξει από κοινού την επανένωση της χώρας μας. Η ΤΚ κοινότητα μας έδειξε, από το 2000 και μετά, ότι μπορεί να απεργεί και να διεκδικεί στο δρόμο δυναμικά παρά τις αντιξοότητες. Παρόμοιο κίνημα επιθυμούμε να δημιουργήσουμε και μέσα στην Ελληνοκυπριακή κοινότητα. Ένα δικοινοτικό κίνημα που κρίνει τα πράγματα με γνώμονα το λαϊκό συμφέρον που δεν υποτάσσεται στις “εθνικές ομοφωνίες” των τοπικών πολιτικών κατεστημένων, των “εθνικών κέντρων” ή τις επιδιώξεις των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων.
- Με βάση τις οικονομικές αναλύσεις της Συνεργασίας, η οικονομική και κοινωνική κρίση θα βαθαίνει τα επόμενα χρόνια, η ανεργία θα αυξάνεται και οι μισθοί και τα επιδόματα θα μειώνονται. Η προβαλλόμενη από την κυβέρνηση και τους τραπεζίτες εξυγίανση των τραπεζών και η αναπτυξιακή πολιτική είναι ένα στοίχημα χωρίς πιθανότητες επιτυχίας. Η ίδια κατάσταση επικρατεί και στην ΤΚ κοινότητα, απλώς δεν υπάρχει μνημόνιο της τρόικας αλλά υπάρχει αντίστοιχη οικονομική πολιτική λιτότητας που επιβάλει η Τουρκία. Καλούμε τους Κύπριους εργαζόμενους να συνασπιστούν σε ένα μέτωπο δυναμικής κοινωνικής αντίστασης, το οποίο θα ανατρέψει τις πολιτικές λιτότητας και στις δύο πλευρές και θα διεκδικήσει αποκατάσταση της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών και αναδιανομή του πλούτου προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων, της δημόσιας υγείας και παιδείας.
- Η Δ.Ρ.Α.Συ. συμερίζεται τις θέσεις που χαρακτηρίζουν όλα τα σύγχρονα αριστερά κινήματα σε θέματα φασισμού, ρατσισμού ή ξενοφοβίας και στηρίζει με ειλικρίνεια την ισότητα των φύλων, το σεβασμό στην πολυπολιτισμικότητα των κοινωνιών και όλων των μειονοτήτων, καθώς και την ελευθερία του σεξουαλικού προσανατολισμού. Ανάλογη προσοχή δίνουμε στο θέμα της οικολογίας και της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, προσανατολισμός αναγκαίος για την επιβίωση του πλανήτη.

Τονίζουμε με έμφαση ότι η συμμετοχή μας ως δικοινοτικό σχήμα στις ευρωεκλογές μέσα στο πλαίσιο της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν σημαίνει καθ' οιονδήποτε τρόπο ότι επιθυμούμε μια λύση η οποία να αφήνει περιθώριο καθυστάσεως της ΤΚ κοινότητας στην ΕΚ. Η συμμετοχή στις ευρωεκλογές είναι για μας ένα εργαλείο για να προβάλλουμε την αναγκαιότητα ενός κοινού, δυναμικού μετώπου από τα κάτω για την προώθηση της Διζωνικής, Δικοινοτικής Ομοσπονδίας, βασισμένης στην πολιτική ισότητα των δύο κοινοτήτων, όπως ορίζονται στα σχετικά ψηφίσματα (716 και 750) του ΟΗΕ.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ

Η οικονομική κρίση που ταλανίζει την Κύπρο αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης, παγκόσμιας και ευρωπαϊκής κρίσης που εκδηλώνεται σε κάθε χώρα με ιδιαίτερο τρόπο. Στην ευρωζώνη, η κρίση αυτή πήρε τη μορφή μιας κρίσης συνοχής της ίδιας της ζώνης. Μεταφέρθηκε αρχικά από τις ΗΠΑ στις χώρες της Βόρειας Ευρώπης, όπου εκδηλώθηκε αρχικά στο χρηματοπιστωτικό της σύστημα και πιο συγκεκριμένα στις τράπεζες. Τα κράτη έσπευσαν να σώσουν το τραπεζικό τους σύστημα μεταφέροντας το κόστος διάσωσης του στον απλό φορολογούμενο δηλαδή τον εργαζόμενο. Ενώ επί δεκαετίες οι κερδοσκοπικοί, ιδιωτικοί οργανισμοί πραγματοποιούσαν υπέρρογα κέρδη, μόλις κατέγραψαν ζημιές οι κυρίαρχες ελίτ φρόντισαν να τις κοινωνικοποιήσουν όπως και όσο μπορούσαν.

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΠΕΧΘΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

Το ευρώ και η ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων αύξησαν τον αθέμιτο ανταγωνισμό ανάμεσα στα κράτη της ευρωζώνης, που χαρακτηρίζονται ωστόσο από πολύ διαφορετικά επίπεδα παραγωγικότητας, χωρίς οι ευρωπαϊκές ελίτ να δημιουργήσουν τους αναγκαίους μηχανισμούς αλληλεγγύης για να στηρίξουν τα κράτη με τις λιγότερο ανταγωνιστικές οικονομίες. Η σύγκλιση των βιοτικών επιπέδων ανάμεσα στους λαούς της Ευρώπης, όμως, προϋποθέτει την εφαρμογή συγκεκριμένων πολιτικών για την επίτευξή της. Αντί να υιοθετηθούν τέτοιες πολιτικές, οι ευρωπαϊκές ελίτ άφησαν ανεξέλεγκτες τις αγορές. Τα κράτη, προκειμένου να προσελκύσουν κεφάλαια φρόντιζαν να φοροαπαλλάσσουν το κεφάλαιο με αποτέλεσμα το δημόσιο χρέος να παρουσιάζει παντού αυξητική τάση. Δημιουργήθηκε έτσι μια κατάσταση, όπου τα σχεδόν αφορολόγητα κέρδη επενδύονται και σε ομόλογα δημοσίου για να απαιτήσουν τόκους από το κράτος και την κοινωνία. Το κεφάλαιο γίνεται όλο και πιο τοκογλυφικό και ασύδοτο. Ακόμη και πριν την κρίση, το μεγάλο δημόσιο χρέος είναι η άλλη όψη της φοροαπαλλαγής και της φοροδιαφυγής των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων. Με την κρίση, το πρόβλημα αυτό καθίσταται ακόμη οξύτερο, διότι το βάρος διαχείρισής της μεταφέρεται στους ώμους των θυμάτων της: των απλών εργαζομένων των οποίων περικόπτονται οι μισθοί και τα ωφελήματα, των ανέργων, των ασθενών, των αναπήρων, των συνταξιούχων, των μονογονικών οικογενειών και άλλων κοινωνικών ομάδων που χρειάζονται κρατική στήριξη. Το δημόσιο χρέος δεν νομιμοποιείται κοινωνικά. Πρέπει να υποστεί λογιστικό έλεγχο διαμέσου διαφανών διαδικασιών και να διαγραφεί το απεχθές μέρος του: Το δημόσιο χρέος οφείλει να εξυπηρετεί το λαό και όχι να αποτελεί εναλλακτική επενδυτική ευκαιρία για φοροφυγάδες και κερδοσκόπους, ούτε για να χρησιμοποιείται με σκοπό να επιβάλλονται εκβιαστικά και αντιδημοκρατικά πολιτικές που υπονομεύουν το λαϊκό συμφέρον.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ

Η κρίση επηρέασε ιδιαίτερα τις χώρες της Νότιας Ευρώπης. Σε αυτές η ανεργία καλπάζει, οι μισθοί μειώνονται σε εξευτελιστικά επίπεδα, τα συστήματα δημόσιας υγείας, παιδείας, στέγασης, κοινωνικής πρόνοιας και συγκοινωνίας καταρρέουν. Εν συντομία, ότι απέμεινε από το κράτος πρόνοιας αποδομείται. Το κοινωνικό κράτος χάνει τα ευρωπαϊκά χαρακτηριστικά του, ενώ οι τριτοκοσμικές συνθήκες διαβίωσης επιβάλλονται σε ένα όλο και πιο μεγάλο μέρος του ευρωπαϊκού πληθυσμού.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΑΡΑΚΑΜΠΤΕΤΑΙ

Παράλληλα με την αποδόμηση του κράτους πρόνοιας, εξευτελίζονται οι ίδιες οι δημοκρατικές διαδικασίες. Για θέματα ζωτικής σημασίας για τους λαούς, αντί πλέον να αποφασίζουν τα κοινοβούλια τους, αποφασίζει μια τρόικα σύμφωνα με τις συστάσεις του μεγάλου κεφαλαίου. Οι λαοί παραγκωνίζονται για να επικρατήσουν οι αντιλήψεις των λόμπι των Βρυξελλών και η λογική του ΔΝΤ που οδήγησε στην καταστροφή δεκάδες χώρες του "αναπτυσσόμενου" κόσμου, κυρίως στην Λατινική Αμερική και την Αφρική.

ΠΑΝΑΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΞΙΕΣ ΕΞΕΥΤΕΛΙΖΟΝΤΑΙ

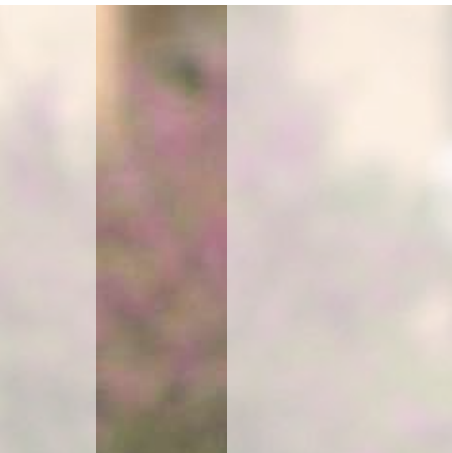
Η επίσημη Ευρώπη εξευτελίζει τη δημοκρατία, την αλληλεγγύη, την ισότητα, την κοινωνική δικαιοσύνη (τις μόνες αξίες πάνω στις οποίες θα μπορούσε να οικοδομηθεί μια ενωμένη Ευρώπη). Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, δεν είναι καθόλου παράξενο που αναπτύσσονται ξενοφοβικές, ρατσιστικές, ακροδεξιές, ακόμη και εγκληματικές νεοναζιστικές παρατάξεις. Το κεφάλαιο χρειάζεται τους αποδιοπομπαίους τράγους του για να τους φορτώσει την κρίση και να απαλλαγεί έτσι το ίδιο από την ευθύνη. Είναι γι' αυτόν τον λόγο που ανέχεται και συχνά υποθάλπει το ακροδεξιό παραλήρημα.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ

Η επίσημη Ευρώπη, διαβρώνοντας το αξιακό υπόβαθρο πάνω στο οποίο θα μπορούσε να συγκροτηθεί, υπονομεύει την ιδία της την συγκρότηση. Είναι για αυτό που τα κοινωνικά κινήματα κατά των μνημονίων, της ανέχειας της κοινωνικής και οικολογικής καταστροφής, του αντιδημοκρατικού αυταρχισμού δεν είναι καθόλου "αντιευρωπαϊκά". Αντιθέτως αγωνίζονται για μια άλλη Ευρώπη, μian Ευρώπη της δημοκρατίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ισότητας, της οικολογικής συνείδησης και του πολιτισμού. Η Ευρώπη που θέλουμε είναι αυτή που διεκδικούν οι αγανακτισμένοι της Ισπανίας, οι απεργοί της Ελλάδας και της Ιταλίας, οι Πορτογάλοι διαδηλωτές, οι Κύπριοι που υπερασπίζονται στο δρόμο το δημόσιο χαρακτήρα των κερδοφόρων τους οργανισμών όπως η ΑΗΚ και η ΑΤΗΚ, η Τουρκοκυπριακή Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΚΙΒΤΕΚ) και ο Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών (Telekomunikasyon Dairesi) στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα, οι Γερμανοί που αγωνίζονται για να κρατικοποιηθούν ξανά οι αντίστοιχοι δικοί τους οργανισμοί μετά τη θλιβερή εμπειρία της ιδιωτικοποίησής τους. Τα κοινωνικά κινήματα αγωνίζονται για μια ανοιχτή, πολυπολιτισμική, φιλόξενη Ευρώπη όπου οι άνθρωποι δεν κρίνονται ούτε από το χρώμα τους, ούτε από την θρησκεία τους, ούτε από το φύλο τους, ούτε από τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους.

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το ελληνικό κοινωνικό κίνημα βρίσκεται στην πρωτοπορία αυτού του αγώνα, διότι συγκροτείται και στο πολιτικό επίπεδο διεκδικώντας με αξιώσεις μια κυβέρνηση της Αριστεράς. Μια κυβερνητική αλλαγή με

αριστερό πρόγραμμα στην Ελλάδα που με την ενεργό συμμετοχή του κοινωνικού κινήματος θα επέβαλλε εναλλακτικές οικονομικές πολιτικές, θα είχε τεράστιες θετικές επιπτώσεις σε όλο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα διότι θα αποτελούσε ένα από παράδειγμα ότι οι λαοί μπορούν να ορθώσουν το ανάστημα τους ενάντια στην κοινωνική εξαθλίωση που επιβάλλουν οι τρόικες και τα πλουτοκρατικά και πολιτικά εθνικά τους κατεστημένα.

ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η Τουρκία αν και δεν είναι μέλος της ΕΕ αντιμετωπίζει σοβαρά κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα, που επιτείνονται από την προσπάθεια του κυβερνώντος κόμματος να περιορίσει το κοσμικό χαρακτήρα του κράτους, τις ατομικές ελευθερίες και να επιβάλλει νεοφιλελεύθερες οικονομικές πολιτικές. Ως απάντηση σε αυτή την πολιτική έχουν αναπτυχθεί ισχυροί κοινωνικοί αγώνες που μαζικοποιήθηκαν μετά τις διαμαρτυρίες κατά των αυθαίρετων κυβερνητικών αποφάσεων, δημιουργώντας το “κίνημα της πλατείας Ταξίμ” το οποίο επεκτάθηκε σε όλη την επικράτεια της χώρας. Αν και τα νέα κινήματα δεν έχουν αποκτήσει σαφή προσανατολισμό και σταθερή οργανωτική συγκρότηση παρεμβαίνουν διαρκώς διεκδικώντας λύσεις λύσεις πέρα και έξω από το ισλαμοφιλελεύθερο καπιταλιστικό μοντέλο που προσπαθεί να επιβάλει η κυβέρνηση Ερτογάν.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΛΥΣΗ

Θεωρούμε την Ομοσπονδία στη διζωνική δικοινοτική της πτυχή ως την ορθή υπό τις περιστάσεις επίλυση του Κυπριακού ζητήματος, λαμβάνοντας υπόψη βέβαια τις ευθύνες των κοινοτήτων και τις χωριστικές συνειδήσεις που αναπτύχθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ - ΩΡΑ ΓΙΑ ΔΙΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Καταγράφουμε την αποτυχία των μέχρι στιγμής συνομιλιών των ηγεσιών των δύο κοινοτήτων, της μυστικής διπλωματίας που τις χαρακτηρίζει, και τους θεσμούς εθνικής ενότητας που τις ελέγχουν. Καταγράφουμε όμως ταυτόχρονα ότι οι δεξιές κυρίως δυνάμεις, τροφοδότησαν τον εθνικισμό και τις χωριστικές συνειδήσεις σε βαθμό που οι συνομιλίες κατάντησαν κυρίως μια διαδικασία αναβλητικότητας. Καταγράφουμε επίσης ότι οι καθαρά απορριπτικές δυνάμεις ένθεν και ένθεν, οδηγούν με τη πολιτική τους στην εμπέδωση της διχοτόμησης και των δύο κρατών. Μερικές δυνάμεις τολμούν να ζητούν επιστροφή στις συνθήκες του '60, υποκρινόμενες ότι 50 χρόνια ιστορίας, αιματηρής κατά διαστήματα, μπορούν να διαγραφούν μονομιάς, ως ορθογραφικό λάθος. Καταγράφουμε και τις ευθύνες της επίσημης Αριστεράς των κοινοτήτων η οποία αντί να διαμορφώσει ένα δικοινοτικό πλαίσιο αγώνα, αφέθηκε στις αγκάλες της εθνικής ενότητας της κάθε πλευράς.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΦΥΡΑ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ

Θεωρούμε την αποστρατικοποίηση ως θεμελιακή προϋπόθεση για τη λύση και εναντιωνόμαστε με σφοδρότητα στην ένταξη στο Συνεταιρισμό για την Ειρήνη και στο NATO. Η αποστρατικοποίηση και η ένταξη σε οποιοδήποτε στρατιωτικό μηχανισμό είναι έννοιες ασύμβατες. Θέλουμε την Κύπρο γέφυρα ειρήνης στην περιοχή κι όχι αβύθιστο αεροπλανοφόρο της επιθετικότητας των μεγάλων δυνάμεων. Εξ άλλου στην γένεση και ανάπτυξη του κυπριακού ζητήματος, έχουν τις δικές τους καθοριστικές ευθύνες τόσο οι ηγεμονικές δυνάμεις όσο και οι “μητέρες πατρίδες”.

ΜΕΤΡΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Η Δ.ΡΑ.Συ υποστηρίζει τα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης που συζητούνται αυτή τη στιγμή ανάμεσα στις δυο πλευρές. Επιπλέον όμως θεωρούμε απαραίτητο να προωθηθούν ταυτόχρονα σειρά από πολλά μικρά βήματα που θα φέρουν κοντά τις δυο κοινότητες, θα κινητοποιήσουν την πλειοψηφία των πολιτών και θα δυναμώσουν τη φωνή τους έναντι των χωριστικών και ακροδεξιών ρευμάτων. Ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση είναι η αποστρατικοποίηση της εντός των τειχών πόλης της Λευκωσίας, η ανοικοδόμηση της πράσινης γραμμής και η ελεύθερη πρόσβαση Ε/Κ και Τ/Κ στην αποστρατικοποιημένη ζώνη, καθώς και η συνεργασία των δυο Δημαρχείων.

Επιπρόσθετα ζητούμε:

- τη δωρεάν πρόσβαση των Τ/Κ, όπως και των Ε/Κ, στα δημόσια νοσοκομεία
- την προώθηση της εκμάθησης της Τουρκικής και της Ελληνικής γλώσσας στα σχολεία.
- την προώθηση της συνεργασίας των σχολείων από την πιο χαμηλή βαθμίδα μέχρι τα πανεπιστήμια με την πρακτική συμβολή της Ε.Ε.
- την αναθεώρηση των ιστορικών βιβλίων για να ανταποκρίνονται στις σύνθετες πραγματικότητες των εθνοτικών συγκρούσεων και όχι σε λογοκριμένα στερεότυπα που καλλιεργούν ένα στείρο εθνικισμό
- την αναγνώριση και την επίσημη καταδίκη των εγκλημάτων που ακραίες εθνικιστικές ομάδες της μιας κοινότητας διέπραξαν εις βάρος της άλλης

ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

Η επίλυση του Κυπριακού θα είχε και πολύ θετικές επιπτώσεις στην οικονομία γενικά και τη διαχείριση του φυσικού αερίου ιδιαίτερα. Το φυσικό αέριο ανήκει στον κυπριακό λαό. Συνεπώς, η μόνη νοητή διαχείριση του πρέπει να αναληφθεί από μια κρατική εταιρία με διαφανείς διαδικασίες και κοινωνικό έλεγχο. Η εκμετάλλευση του φυσικού αερίου εγκυμονεί όμως και ευνόητους, πολύ σοβαρούς οικολογικούς και οικονομικούς κινδύνους. Είναι για αυτόν το λόγο που ο πολύ αυστηρός, οικολογικός έλεγχος των διαδικασιών εξόρυξης και διανομής του επιβάλλεται. Παράλληλα πρέπει να δοθεί έμφαση στην ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ιδιαίτερα στην ηλιακή και αιολική ενέργεια.

ΚΟΙΝΟ ΜΕΤΩΠΟ ΛΥΣΗΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Η Δ.Ρ.Α.Σ θεωρεί ότι το κοινό μέτωπο πάλης Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων αποτελεί το κατάλληλο εργαλείο για μια μη διχοτομική λύση του Κυπριακού και την εκδίωξη των ξένων στρατευμάτων και δυνατοτήτων αντίστασης στις ξένες εξαρτήσεις. Επιδίωξη μας είναι να κτίσουμε ένα δικαιοδικό κίνημα σε ρήξη με τις πολιτικές εθνικής ενότητας που ακολουθούν οι πολιτικές ηγεσίες και στις δύο πλευρές. Εμείς βλέπουμε τα πράγματα τόσο στο Κυπριακό όσο και στα κοινωνικά και οικονομικά θέματα υπό το πρίσμα των λαϊκών συμφερόντων και όχι με γνώμονα τις επιδιώξεις των κυρίαρχων ελίτ, των "εθνικών κέντρων" ή των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων.

Είναι αυτονόητο ότι το υποκείμενο ενός αγώνα θα πρέπει να μπορεί να αντιστοιχεί με την επιδίωξη του. Είναι ταυτόχρονα η μοναδική απάντηση στην εθνικιστικές πολιτικές που επικράτησαν στο παρελθόν και εξέθρεψαν την δικαιοδική αντιπαλότητα.

Παράλληλα με τις συνομιλίες για το Κυπριακό οι δύο κοινότητες και σε μεγαλύτερο βαθμό η ελληνοκυπριακή, έχουν εμπλακεί στη δίνη της οικονομικής κρίσης και της επίθεσης του νεοφιλελευθερισμού ενάντια στο βιοτικό επίπεδο και τις κατακτήσεις των εργαζομένων. Στο κοινό μέτωπο αγώνα για τη λύση του Κυπριακού διαπλέκεται ως αδήριτη αναγκαιότητα και ένα κοινό μέτωπο κοινωνικής αντίστασης ενάντια στη λιτότητα. Οι παλιές αξίες της Αριστεράς επανέρχονται όχι σαν σχήμα λόγου αλλά ως επιτακτική ανάγκη: Δυναμική Ενότητα στη δράση, αλληλεγγύη, συντονισμός του ενωμένου κυπριακού κινήματος με το αντίστοιχο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο που ξαναγεννιέται ως αποτέλεσμα της βαρβαρότητας που επικρατεί στο διεθνές καπιταλιστικό σύστημα.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ: Ο ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Η ΥΦΕΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Το κυπριακό μνημόνιο δεν διαφέρει στη φιλοσοφία του από τα άλλα μνημόνια που εφαρμόζονται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες παρά μόνο σε ένα σημείο: Επέβαλε και κούρεμα των ανασφάλιστων καταθέσεων στην πρώην Λαϊκή που πτώχευσε και στην Τράπεζα Κύπρου. Το μνημόνιο βύθισε την Κύπρο σε μια μακροχρόνια ύφεση που το 2013 έφθασε στο 6%. Οι μισθοί στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα μειώνονται, η ανεργία που καλπάζει αναμένεται να φθάσει στο 19,2% μέσα στο 2014, η δημόσια υγεία και η δημόσια παιδεία ασθμαίνουν κάτω από το βάρος των περικοπών, η κοινωνική μέριμνα αδυνατεί να ανταποκριθεί στις στοιχειώδεις ανάγκες των πιο εξαθλιωμένων οικογενειών. Ταυτόχρονα, όμως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν, μεταξύ άλλων, διότι οι τράπεζες δεν τους παρέχουν την αναγκαία ρευστότητα με χαμηλά επιτόκια για να επιβιώσουν. Οι παραγωγικές δομές της κυπριακής οικονομίας καταστρέφονται και σύμφωνα με όλες τις επίσημες προβλέψεις το βιοτικό επίπεδο του κυπριακού λαού δεν θα επανέλθει για πολλά χρόνια στο επίπεδο που ήταν πριν την κρίση.

Στην Τουρκοκυπριακή Οικονομία, ενώ οι τιμές των βασικών αγαθών αυξάνονται παράλληλα με την ισοτιμία του συναλλάγματος, η τουρκοκυπριακή ηγεσία αδρανεί. Η υποτίμηση της Τούρκικης Λίρας έναντι των ξένων νομισμάτων, φέρνει ως αποτέλεσμα την αύξηση των τιμών των πρώτων υλών και οδηγεί στην φτωχοποίηση του λαού. Κάθε μέρα η αγοραστική του δύναμη μειώνεται δραματικά ενώ η πλειοψηφία του δυσκολεύεται να βγάλει το μήνα με τον μισθό που παίρνει. Όμως, η τουρκοκυπριακή ηγεσία δεν αναλαμβάνει καμιά πρωτοβουλία και δεν παίρνει κανένα μέτρο για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Σε αυτό το σημείο που καταλήξαμε, το οικονομικό πρόγραμμα πρέπει να ετοιμαστεί λαμβάνοντας υπόψη τους τοπικούς παράγοντες, με τη συμμετοχή όλων των αρμοδίων, περιλαμβανομένου και του συνδικαλιστικού κινήματος, και αυτή η συζήτηση να πραγματοποιηθεί στην Κύπρο και όχι στην Τουρκία ή οπουδήποτε αλλού.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΘΥΣΙΕΣ ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

Το μεγάλο κεφάλαιο της Κύπρου επωφελείται διπλά από την κρίση και τη διαχείρισή της από την κυβέρνηση και την τρόικα: Εξασφαλίζει ένα μεγαλύτερο μερίδιο της αγοράς λόγω των αλληπάλληλων πτωχεύσεων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και ταυτόχρονα επωφελείται από την μείωση των μισθών. Ενώ το μερίδιο του μισθού στο ΑΕΠ μειώθηκε αισθητά κατά την περίοδο 2004-2008, μειώνεται ακόμη περισσότερο και με εξαιρετικά ταχύ ρυθμό από το 2009. Ωστόσο, η μείωση των μισθών δεν οδηγεί σε μια ανάλογη μείωση της τιμής των προϊόντων που θα βελτιώνει κάπως την ανταγωνιστικότητα της κυπριακής οικονομίας. Γιατί; Διότι το κεφάλαιο αρνείται να μειώσει τα κέρδη του. Το 2013, ο λόγος Κέρδη/Μισθοί είναι στο ψηλότερο του σημείο τουλάχιστον από το 1995 και αναμένεται νέα αύξηση του το 2014 και 2015. Με άλλα λόγια, η ευημερία των πολλών δεν θυσιάζεται στο βωμό της ανταγωνιστικότητας της κυπριακής οικονομίας, όπως ισχυρίζονται οι κυρίαρχες ελίτ. Θυσιάζεται στο βωμό του κέρδους των ιδίων ανθρώπων που με τις οικονομικές και πολιτικές τους επιλογές άφησαν ανοχύρωτη την οικονομία του τόπου στις επιπτώσεις της ευρωπαϊκής και ελληνικής ύφεσης.

Η ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΔΙΑΙΩΝΙΖΕΤΑΙ

Παρά τη διόγκωση του δημόσιου χρέους που προέκυψε από τη διάσωση των ιδιωτικών τραπεζών με τα χρήματα του φορολογούμενου, παρά το κούρεμα των ανασφάλιστων καταθέσεων, και παρά τα περιοριστικά μέτρα στη διακίνηση κεφαλαίων, η τραπεζική κρίση δεν είναι υπό έλεγχο. Τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια πολλαπλασιάζονται συνεχώς. Έφθασαν μέσα στο 2014 το 44% των συνολικών δανείων, το 60% των συνολικών καταθέσεων και το 171% του ΑΕΠ, την στιγμή που το μέσο ιδιωτικό χρέος στην Ε.Ε. δεν ξεπερνά το 140% του ΑΕΠ της. Ωστόσο, οι τράπεζες με τη στήριξη της δεξιάς κυβέρνησης και της Δεξιάς γενικότερα μεθοδεύουν την αλλαγή της νομοθεσίας σχετικά με την πρώτη κατοικία έτσι που να είναι πιο εύκολο να βγάλουν από το σπίτι τους τα θύματα της κρίσης. Την ίδια στιγμή, οι μεγαλοεργολάβοι, οι μεγαλοενοδόχοι, τα γκόλτεν μπόις των τραπεζών, όλοι αυτοί οι προνομιούχοι του πλουτοκρατικού και πολιτικού κατεστημένου που επωφελήθηκαν από κουρεμένα ή παράτυπα δάνεια (άτοκα, με ελάχιστο επιτόκιο), όλοι

αυτοί που με την ασυδοσία και τη διαφθορά συνέβαλαν στην κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, παραμένουν στο απυρόβλητο και διευκολύνονται να μεταφέρουν τα χρήματά τους στην ασφάλεια της Ζυρίχης και του Λονδίνου. Αυτή η κατάσταση είναι οικονομικά καταστροφική και ηθικά απαράδεκτη: δημιουργώντας αυθαίρετα "δικαιώματα" στο κατεστημένο καταργεί την ιστιμία του πολίτη και υπονομεύει κάθε έννοια δημοκρατίας.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Εμείς δεν υποκλιόμαστε στην τρόικα και τους εδώ συνεταίρους και υποστηρικτές της. Έχουμε ολοκληρωμένο και κοστολογημένο πρόγραμμα εξόδου από την ύφεση και τις μνημονιακές πολιτικές που τη διογκώνουν. Εισηγούμαστε ενδεικτικά τα πιο κάτω βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα μέτρα:

ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ

Φορολογική μεταρρύθμιση έτσι που να αυξηθούν τα κρατικά έσοδα από το κεφάλαιο και τον πλούτο. Μια διαβαθμισμένη φορολογία των κερδών θα δημιουργούσε ισχυρά κίνητρα για μείωση των τιμών των προϊόντων που θα είχε μια διπλή θετική επίπτωση: θα αποκαθιστούσε σε μεγάλο βαθμό την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων και θα βελτίωνε την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Χρειάζονται επίσης έκτακτα φορολογικά μέτρα, στα οποία να περιλαμβάνονται και δημεύσεις περιουσιών, για όλους όσοι την τελευταία στιγμή πριν το κούρεμα καταθέσεων μετέφεραν αδικαιολόγητα μεγάλες καταθέσεις στο εξωτερικό. Με αυτό τον τρόπο θα υποχρεωθούν οι "προνομιούχοι της πληροφορίας" να επιστρέψουν τα χρήματά τους στην Κύπρο.

ΑΜΕΣΗ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Κρατικοποίηση του τραπεζικού συστήματος με κοινωνικό έλεγχο, αρχής γενομένης από την Τράπεζα Κύπρου. Το κρατικοποιημένο τραπεζικό σύστημα μπορεί πολύ πιο εύκολα να αντιμετωπίσει την κρίση αξιοπιστίας των τραπεζών, να αναδιαρθρώσει ένα μεγάλο μέρος των χρεών ρυθμίζοντας τα επιτόκια προς τα κάτω και να προσφέρει χαμηλότοκη ρευστότητα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις για να αντεπεξέλθουν στη κρίση.

ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟ-ΟΦΕΙΛΕΤΕΣ

Δημιουργία μιας ιδιωτικής "κακής τράπεζας", ακριβέστερα ενός οργανισμού, στον οποίο να μεταφερθούν τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια των μεγαλοεργολάβων και άλλων μεγάλων οφειλετών και να αντιστοιχηθούν με τις κουρεμένες καταθέσεις οι οποίες θα μετατραπούν σε μετοχές αυτού του οργανισμού. Οι μέτοχοι του θα μπορούν να διαχειριστούν αυτόν τον οργανισμό όπως νομίζουν: εκποιώντας τις διασφαλίσεις των δανείων, αναδιαρθρώνοντας τα δάνεια με επιμήκυνση της περιόδου εξόφλησης ή όπως αλλιώς θέλουν.

ΝΑ ΔΙΩΧΘΟΥΝ ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΑΛΟΤΡΙΩΘΟΥΝ ΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥΣ

Δίωξη όσων ευθύνονται για την κατάσταση στις τράπεζες και συγκεκριμένα όλων όσοι επωφελήθηκαν από παράτυπα δάνεια και από διαγραφές δανείων, όσων επωφελήθηκαν από υπέρογκα μπόνους και παράλογες "μισθοδοσίες" όχι μόνο με σκοπό την αποκατάσταση της ηθικής τάξης αλλά και με σκοπό την αποκατάσταση της υγείας του τραπεζικού συστήματος από οικονομική άποψη. Χρειάζονται νομοθετικές ρυθμίσεις για να δημευθούν οι περιουσίες τους.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Αξιοποίηση του ανενεργού πλούτου (περιλαμβανομένης και της μετατροπής μεγάλων τραπεζικών καταθέσεων σε ομόλογα δημόσιου) υπό μορφή υποχρεωτικού δανεισμού στο κράτος. Αυτό είναι αναγκαίο για να μπορέσει να διαχειριστεί την τραπεζική κρίση και να δημιουργήσει ένα ταμείο αλληλεγγύης για να αντιμετωπίσει την ανεργία και τη φτώχεια. Η εξασφάλιση στα θύματα της κρίσης αξιοπρεπούς διαβίωσης, αλλά και η διατήρηση και η βελτίωση της ποιότητας των δημόσιων αγαθών όπως η υγεία και παιδεία, αποτελούν προτεραιότητα.

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΤΑ ΟΘΩΜΑΝΙΚΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΛΑΟ

Η εκκοσμίκευση του κυπριακού κράτους δεν είναι μόνο πολιτικό αίτημα, είναι και οικονομικό αίτημα. Η συσσωρευμένη περιουσία της εκκλησίας είναι αποτέλεσμα της θέσης ισχύος και των προνομίων της που έλκουν την καταγωγή τους από την οθωμανική εποχή. Αυτή η περιουσία ανήκει στον κυπριακό λαό και πρέπει να του επιστραφεί. Μια διαδικασία εκκοσμίκευσης της κυπριακής πολιτείας περιλαμβάνει συνεπώς την απαλλοτρίωση ενός μεγάλου μέρους της εκκλησιαστικής περιουσίας και συγκεκριμένα όλων των περιουσιακών της στοιχείων που δεν χρησιμοποιούνται άμεσα για θρησκευτικούς σκοπούς. Η θρησκεία είναι ιδιωτική υπόθεση του κάθε ανθρώπου, η κοινωνική αλληλεγγύη όμως δεν είναι η "φιλανθρωπία" που επικαλείται συχνά η εκκλησία, αλλά μια δημοκρατικά ελεγχόμενη διαδικασία. Η κοινωνική αλληλεγγύη είναι κερκτημένο του πολιτισμού που πρέπει να διασφαλίζει το δημοκρατικό κράτος.

ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΟΥΜΕ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ

Το κυπριακό κράτος είχε διαχρονικά ένα πολύ μικρό δημόσιο χρέος συγκριτικά με αυτό της ευρωζώνης. Το 2013 για πρώτη φορά, ως ποσοστό του ΑΕΠ, υπερβαίνει το χρέος της ευρωζώνης. Το κυπριακό, δημόσιο χρέος από λιγότερο από 60% το 2009 ξεπέρασε το 120% το 2013. Και το 60%, όμως, οφείλεται κατά κύριο λόγο στη φοροαπαλλαγή και φοροδιαφυγή του μεγάλου κεφαλαίου. Η πρόσφατη αύξηση του, που έγινε μέσα από αδιαφανείς και αντιδημοκρατικές διαδικασίες, οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά στην τραπεζική κρίση και τον τρόπο διαχείρισής της από τις πολιτικές ελίτ. Οι εργαζόμενοι καθόλου δεν επωφελήθηκαν

από αυτή τη διόγκωση του χρέους. Τίθεται συνεπώς θέμα λογιστικού ελέγχου του κυρίαρχου χρέους και διαγραφής του μεγάλου, απεχθούς μέρους του.

ΤΟ ΕΥΡΩ

Δεν επιθυμούμε την έξοδο από την ευρωζώνη. Ωστόσο, δεν ανεχόμαστε την αποδόμηση του κράτους πρόνοιας και των κοινωνικών κεκτημένων στο όνομα του ευρώ. Αρνούμαστε να δεχθούμε τους εκβιασμούς της κυβέρνησης και της τρόικας, αρνούμαστε να δεχθούμε ανθρωποθυσίες για χάρη της παραμονής μας στην ευρωζώνη.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟΠΙΚΟΣ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗΣ

Αυτά τα μέτρα δεν εντάσσονται σε μια εθνική, αλλά μια ευρωπαϊκή πολιτική αντίστασης στην καθεστωτική διαχείριση της κρίσης. Πρόκειται για μια σειρά μέτρων στην υπηρεσία της στρατιάς των χωρίς... των χωρίς σταθερές και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, των χωρίς δουλεία, των χωρίς ιατρική ασφάλιση, των χωρίς στέγη, των χωρίς χαρτιά... όχι μόνο στην Κύπρο αλλά σ' ολόκληρη την Ευρώπη. Ο αγώνας μας δεν είναι μόνο τοπικός, είναι κατ' εξοχή ευρωπαϊκός και διεθνής. Δεν θα επιτρέψουμε την επιστροφή στον κοινωνικό μεσαίωνα. Είμαστε η συντριπτική πλειοψηφία του ευρωπαϊκού πληθυσμού και παλεύουμε μαζί με όλους τους άλλους Ευρωπαίους των κινημάτων για τα αυτονόητα δικαιώματα και τον πολιτισμό μας. Δεν υποκλινόμαστε στα σαλόνια της Λευκωσίας, των Βρυξελλών και του Βερολίνου. Τελικός μας στόχος είναι ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός των κοινωνιών μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Η κοινωνική ματαίωση και η απογοήτευση των θυμάτων της κρίσης, των δεκάδων χιλιάδων εργαζομένων που ζουν σε επισφαλείς συνθήκες εργασίας ή που βρίσκονται στην ανεργία, που επηρέασε ιδιαίτερα τις νεότερες γενιές, δημιουργούν πρόσφορο έδαφος για να αναπτυχθούν ακροδεξιές και φασιστικές ιδέες. Η κυβέρνηση και το νεοφιλελεύθερο κατεστημένο προσπαθούν να αποποιηθούν των ευθυνών τους αποπροσανατολίζοντας την κοινή γνώμη: Στοχοποιούν τους μετανάστες, τους αιτητές ασύλου και άλλες ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού που στην ουσία είναι τα θύματα της κρίσης. Ο ρατσιστικός λόγος, η ξενοφοβία, η ισλαμοφοβία είναι κυρίαρχα στην πολιτική τους, όπως και στα περισσότερα ΜΜΕ. Ανοίγουν έτσι το δρόμο σε ναζιστικές συμμορίες όπως το ΕΛΑΜ (τη Χρυσή Αυγή Κύπρου) και τις ενισχύουν. Το πρόβλημα της μετανάστευσης δεν λύνεται με τη θυματοποίηση των ανθρώπων που ψάχνουν για ένα καλύτερο μέλλον, με τις μαζικές απελάσεις και τη δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε διάκριση με βάση την εθνική καταγωγή, το χρώμα, τη θρησκεία, το φύλο ή το σεξουαλικό προσανατολισμό των ανθρώπων. Διεκδικούμε την ίση μεταχείριση όλων των ατόμων και την εφαρμογή της νομοθεσίας και των ευρωπαϊκών οδηγιών που απαγορεύουν τον ρατσιστικό λόγο και την καλλιέργεια του φυλετικού μίσους.

ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΕΧΟΥΝ ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Αγνώντας και αμφισβητώντας όλες τις διακηρύξεις του κράτους και τις διεθνείς συμβάσεις για τα δικαιώματα των αναπήρων, το κυπριακό κράτος καταπατεί τώρα και το δικαίωμα επιβίωσης στους ανάπηρους μειώνοντας δραστικά το δημόσιο βοήθημα και καταργώντας άλλες κοινωνικές παροχές.

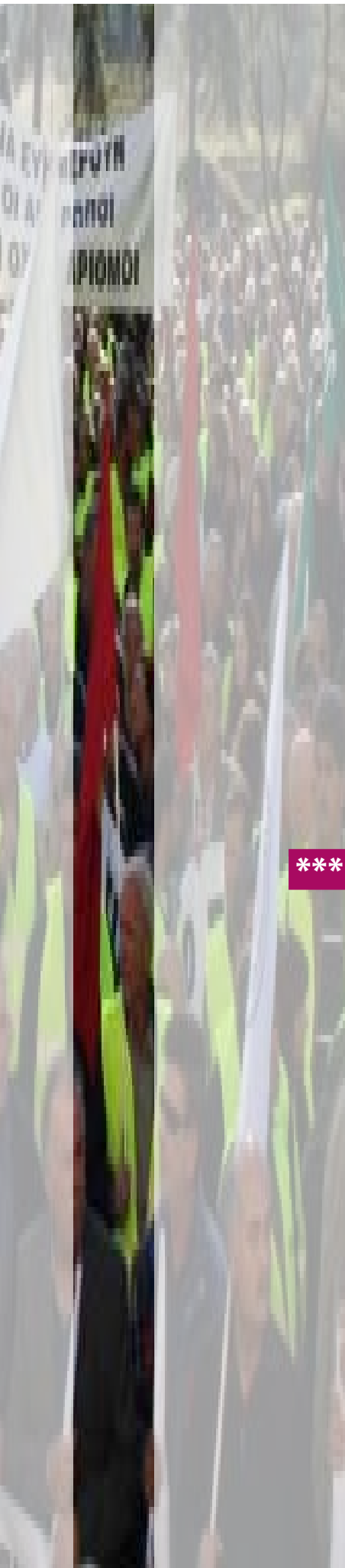
Διεκδικούμε την μεταρρύθμιση των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών της Κύπρου αλλά και της Ευρώπης ώστε να διασφαλίζεται η προστασία και η απόλαυση των δικαιωμάτων των πολιτών με αναπηρία. Θεωρούμε παράλληλα απαραίτητη την υιοθέτηση των αιτημάτων του Ευρωπαϊκού Φόρουμ των Ατόμων με Αναπηρία (EDF) ώστε όλες οι υπηρεσίες και αγαθά να είναι προσβάσιμα μέσω της νομοθεσίας «Ευρωπαϊκή πράξη προσβασιμότητας», και της σχετικής οδηγίας της ΕΕ ώστε να καταστούν προσβάσιμες οι δημόσιες ιστοσελίδες.

ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Παρά τη νομική απαγόρευσή τους, οι διακρίσεις και η ανισομοθία στην εργασία συνεχίζουν να υπάρχουν και να είναι ντε φάκτο ανεκτές από την κοινωνία και την πολιτεία, παρά τις ρητορικές καταδίκες. Ο έμφυλος επαγγελματικός διαχωρισμός, η συγκέντρωση των γυναικών στα πιο χαμηλόμισθα επαγγέλματα, το γεγονός ότι σε διευθυντικές θέσεις στην οικονομία και την πολιτική οι γυναίκες είναι ελάχιστες, το γεγονός ότι οι παραδοσιακοί ρόλοι στην οικογένεια, με την κυριαρχία του αντρικού αυταρχισμού, σε σημαντικό βαθμό αναπαράγονται, είναι αδιαμφισβήτητα δεδομένα. Όλα αυτά διαιωνίζονται περισσότερο σε ένα κράτος που δεν διαθέτει ικανοποιητικές κοινωνικές δομές και υπηρεσίες στήριξης για τη γυναίκα και την οικογένεια στο σύνολό της. Πέραν τούτου, οι μονογονεϊκές οικογένειες, που στην πλειονότητα τους αποτελούνται από μητέρες με τα παιδιά τους, βιώνουν σήμερα τη χειρότερη εγκατάλειψη από το κράτος. Μέσα στις συνθήκες της κρίσης, οι γυναίκες πληρώνουν το βαρύτερο τίμημα σε όλα τα επίπεδα: μείωση μισθού, επισφαλείς συνθήκες εργασίας, ανεργία κ.λπ. Είναι γι' αυτό που αποτελούν αναπόσπαστο και πρωτοπόρο μέρος της αντίστασης στις μνημονιακές πολιτικές.

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τα ΛΟΑΔ άτομα (λεσβίες, ομοφυλόφιλοι, αμφισεξουαλικοί και διαφυλικοί) συχνά γίνονται δέκτες χλευασμού, κοινωνικού ρατσισμού και αποκλεισμού από ανθρώπινα δικαιώματα και ωφελήματα που απολαμβάνουν άλλες ομάδες πολιτών. Η διαφορετικότητά τους δεν αναγνωρίζεται και δεν γίνεται σεβαστή παρά μόνο όταν χρησιμοποιείται για να τους μετατρέψει σε θύματα διακρίσεων στην εργασία και την κοινωνική και πολιτική ζωή γενικότερα. Διεκδικούμε την ίση μεταχείριση όλων των ατόμων ανεξάρτητα από τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό και την αποδοχή τους με βάση τον τρόπο που αυτοπροσδιορίζονται. Ζητούμε τη νομική κατοχύρωση του σύμφωνου συμβίωσης για άτομα του ίδιου φύλου.

ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΩΝ

Ζητούμε άμεσα, μέχρι την πλήρη αποστρατικοποίηση της Κύπρου στην οποία στοχεύουμε, τη δραστηκή μείωση της στρατιωτικής θητείας και την καθιέρωση θητείας κοινωνικής προσφοράς εκτός στρατού, ίσης διάρκειας, για όσους δεν επιθυμούν να υπηρετήσουν στην ΕΦ. Ζητούμε τον εκδημοκρατισμό της ΕΦ στα πλαίσια μιας ριζικής αναδιοργάνωσης και αναπροσαρμογής των ιδεολογικών της προσανατολισμών. Πρέπει να ενισχυθεί η διαφάνεια και να εξαφανιστούν φαινόμενα ψυχολογικής και σωματικής βίας, εκφοβισμού, καταναγκασμού και φασιστικών συμπεριφορών που προσβάλλουν και υποβαθμίζουν την ανθρωπινή υπόσταση των στρατιωτών και την κυπριακή κοινωνία στο σύνολό της. Χρειάζεται να ερευνηθούν αποφασιστικά τα φαινόμενα εθνικιστικών / ρατσιστικών συνθημάτων και κατήχησης, καθώς και των αυτοκτονιών και των βασανισμών στην ΕΦ. Ζητούμε τη δημιουργία ανεξάρτητου φορέα διασφάλισης των πιο πάνω προτάσεων. Ο φορέας θα πρέπει να δικαιούται να εισέρχεται, ανά πάσα στιγμή, σε όλα τα στρατόπεδα, να διενεργεί αυτεπάγγελτα έρευνες, να δέχεται και να διερευνά παράπονα και καταγγελίες κληρωτών και επαγγελματιών. Είναι γνωστό ότι υπάρχει ένας εκτεταμένος μηχανισμός μίσας και διαφθοράς ο οποίος αποτελεί μια μόνιμη πληγή του κρατικού προϋπολογισμού. Το ύψος της μίσας, όπως δείχνει η πρόσφατη ελληνική αλλά και η διεθνής εμπειρία, είναι ικανό να καθορίζει εξοπλιστικά προγράμματα και να δημιουργεί ψευδεπίγραφες αμυντικές ανάγκες. Ζητούμε εξονυχιστική έρευνα εις βάρος όλων των αξιωματούχων που είχαν με οποιοδήποτε τρόπο σχέση με την αγορά οπλικών συστημάτων και στρατιωτικού υλικού.

ΔΕΝ ΘΥΣΙΑΖΟΥΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΟΝ ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

Η αλματώδης ανάπτυξη της κυπριακής οικονομίας, όπως εκδηλώθηκε από τα πρώτα χρόνια της Ανεξαρτησίας, περιφρόνησε την προστασία του περιβάλλοντος και στηρίχθηκε στην εμπορία του, στα πλαίσια της τουριστικής βιομηχανίας. Μετά την τουρκική εισβολή, η ανάπτυξη που ακολούθησε ήταν επίσης ραγδαία στις περιοχές που ελέγχει η Κυπριακή Δημοκρατία. Όμως, η ξενοδοχειακή βιομηχανία, όπως και η ανάπτυξη γης, δεν βασίστηκαν σε κανένα ορθολογικά συγκροτημένο πολεοδομικό σχέδιο, το οποίο να διατηρεί το περιβάλλον να προλαμβάνει την υποβάθμισή του. Διεκδικούμε την εφαρμογή πολιτικών προστασίας του περιβάλλοντος και του οικοσυστήματος. Η ανεξέλεγκτη ανάπτυξη με μόνο στόχο το κέρδος αποδείχτηκε καταστροφική. Όλα τα έργα, δημόσια και ιδιωτικά, θα πρέπει να ελέγχονται και να προσαρμόζονται σε περιβαλλοντικές μελέτες.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Στο τομέα της προστασίας και της ευημερίας των ζώων υπάρχει πλήρης ανυπαρξία κυβερνητικής πολιτικής, ενώ οι Δήμοι και οι άλλες αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή μέτρων προστασίας και ευημερίας των ζώων αδυνατούν να εφαρμόσουν οποιαδήποτε αποτελεσματικά μέτρα προς αυτή την κατεύθυνση. Η Κύπρος κατέχει μια από τις χειρότερες θέσεις στην Ευρώπη στην εφαρμογή πολιτικών προστασίας και ευημερίας των ζώων. Διεκδικούμε τη δημιουργία ειδικής Υπηρεσίας Προστασίας και Ελέγχου των Ζώων, οργανωμένη κατά επαρχία με βάση τη σχετική πρόταση της ένωσης φιλοζωικών οργανώσεων «Φωνή για τα Ζώα της Κύπρου». Αυτή η υπηρεσία πρέπει να συμπεριλαμβάνει καταφύγιο ζώων, κτηνιατρικές κλινικές, αστυνομία ζώων, υπηρεσίες φροντίδας ζώων, επιμορφωτικά κέντρα και πάρκα.

Όλα αυτά για μας που συγκροτούμε αυτή τη συνεργασία δεν αποτελούν προεκλογικές διακηρύξεις, αλλά συγκροτούν μια πολιτική στάση που υπαγορεύει συγκεκριμένες δράσεις. Αυτές οι δράσεις μας ενώνουν εδώ και πολλά χρόνια. Ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα των εκλογών, θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για την υλοποίηση των διακηρυγμένων στόχων μας. Οι ευρωεκλογές μας δίνουν τη δυνατότητα να απευθυνθούμε σε περισσότερο κόσμο και να ακουστεί η φωνή μας πιο αποτελεσματικά. Δίνουν ταυτόχρονα τη δυνατότητα και σε εσάς να μεταφέρετε τη φωνή μας σε πιο πολύ κόσμο. Σας καλούμε, στο βαθμό που συμφωνείτε μαζί μας, να δώσετε μια μεγαλύτερη ώθηση στη προσπάθεια μας για να κτίσουμε την επόμενη περίοδο μαζί ένα μαζικό, δικοινοτικό κίνημα που να μπορεί να παρέμβει στους κοινωνικούς αγώνες και στις πολιτικές εξελίξεις πιο αποτελεσματικά.

